

TICĪBAS IZKLĀSTS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Romiešiem 5.nodaļa.

ATMIŅAS PANTS:

„Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Ar Viņa gādību mēs, kas ticam, esam iegājuši tai žēlastībā, kurā stāvam un teicam sevi laimīgus cerībā iemantot dievišķo godību.” (Rom.5:1,2)

Pāvils ir iedibinājis domu un pārliecību, ka taisnošana jeb salabšana ar Dievu iespējama vienīgi ticībā Jēzum Kristum, jo vienīgi Viņa taisnīgums mums spēj nodrošināt salīdzināšanos ar mūsu Kungu. Balstoties uz šo lielo patiesību, Pāvils šo tēmu paplašina. Parādot, ka pat tādām „taisnam” vīram kā Ābrahāmam glābšanai jānotiek ticībā, nevis caur darbiem, Pāvils zināmā mērā sper soli atpakaļ, lai paskatītos uz kopainu – kas tad ir grēka, ciešanu un nāves cēlonis, un kā šis risinājums atrodams Kristū un Viņa veikumā cilvēces labā.

Viena cilvēka, Ādama, grēkā krišanas dēļ visa cilvēce bija nolemta nosodījumam, atsvešinātībai un nāvei; ar viena cilvēka, Jēzus, uzvaru visa pasaule Dieva priekšā tika nostādīta citā gaismā, dāvājot iespēju ticībā Jēzum cilvēku grēkus un ar tiem saistīto sodu atcelt, visu piedot un uz visiem laikiem tos attaisnot.

Pāvils pretstata Ādamu un Jēzu, parādot, kā Kristus vērsa par labu Ādama nodarījumu un ka ticībā Glābējs Jēzus var atpestīt Ādama grēka upurus. Tā visa pamats ir Kristus krusts un Viņa kā Aizvietotāja nāve – tā katram cilvēkam, jūdam vai pagānam, paver iespēju saņemt Jēzus pestīšanu, kurš ar Savām asinīm sagādājis taisnošanu visiem, kas Viņu pieņem.

Tā kā šī tēma ir mūsu cerību pamats, to pavisam noteikti ir vērts izpētīt dziļāk.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 7.augustā.

TAPT TAISNOTIEM

Izlasiet Rom.5:1-5. Īsumā saviem vārdiem aprakstiet tur atspoguļoto Pāvila vēsti. Ko no tā Jūs varētu attiecināt uz sevi un īstenot dzīvē? _____

Grieķu vārds, kas tulkots kā „taisnoti”, norāda uz kādu pabeigtu darbību. Mēs esam pasludināti par taisniem, tiekam uzskatīti par taisniem, bet nevis kādu bauslības darbu dēļ, bet gan tādēļ, ka esam pieņēmuši Jēzu Kristu. Jēzus šīs zemes nevainojamā dzīve, nevainojamā bauslības ievērošana tiek pieskaitīta mums.

Tajā pašā laikā visi mūsu grēki tiek uzlikti Jēzum. Dievs visus grēkus pieskaita nevis mums, bet gan Jēzum, un tādēļ mums tiek aiztaupīts sods, ko bijām pelnījuši mēs. Kristus mūsu dēļ šo sodu izcieta, lai mums tas nekad nebūtu jāizcieš. Grēciniekiem tās ir labākās iespējamās ziņas.

2. un 3. pantā no grieķu valodas tulkotais vārds „laimīgs” norāda uz abu šo pantu savstarpēju saistību. Taisnoti cilvēki var būt laimīgi arī nelaimēs, jo viņu ticība un uzticēšanās balstīta Jēzū Kristū. Viņiem ir pārlicība, ka Dievs visu nokārtos tā, kā ir vislabāk. Ciešanas Kristus dēļ viņi uzskatīs par goda lietu. (Skat. 1.Pēt.4:13.)

Ievērojiet no 3. līdz 5. pantam notiekošu progresu:

1. **Izturība.** Grieķu vārds „hupomone” burtiski nozīmē „nemainīga izturība”. Ticīgajiem, kas pat pārbaudījumos un ciešanu un grūtību brīžos nezaudē cerību uz Kristu, pārbaudījumu rezultātā attīstās izturība jeb pacietība.

2. **Pastāvība.** Šeit lietotais grieķu vārds „dokime” burtiski nozīmē „tikt apstiprinātam, atzītam, pieņemtam”, tātad „raksturu” jeb „atzīstamu raksturu”. Cilvēkā, kurš pacietīgi iztur pārbaudījumus, attīstās atzīstams raksturs.

3. **Cerība.** Izturība un atzinība dabīgi liek augt cerībai – cerībai, ko atrodam Jēzū un Viņā atrodamajā glābšanas apsolījumā. Kamēr ticībā, nožēlā un paklausībā turēsimies pie Jēzus, mums ir cerības uz visu to labāko.

Nosauciet vienu lietu, uz ko Jūs savā dzīvē visvairāk cerat? Kā šo cerību iespējams piepildīt Jēzū? Vai tas ir iespējams? Ja nē, vai esat pārlicināti, ka ir vērts uz to tik ļoti cerēt? _____

DIEVS MEKLĒ CILVĒKU

Izlasiet Rom.5:6-8. Kas šajās rakstvietās teikts par Dieva raksturu un kādēļ tas mums sniedz cerību? _____

Ādamam un Ievai kaunpilni pārkāpjot dievišķo prasību, Dievs spēra pirmos soļus uz salīdzināšanos. Kopš tā laika Dievs uzņēmies iniciatīvu, nodrošinot veidu glābšanai un lūdzot cilvēkus to pieņemt. „Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja Savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības.” (Gal.4:4)

Rom.5:9 rakstīts, ka caur Jēzu mēs varam tapt izglābti no Dieva dusmības. Kā to saprast? _____

Tāpat kā asinis uz israēliešu durvju stenderēm Ēģiptē viņu promiešanas priekšvakarā pasargāja pirmsdzimtos no dusmības, kas skāra ēģiptiešu pirmsdzimtos, arī Jēzus Kristus asinis cilvēkam, kurš tapis taisnots un šo statusu saglabā, nodrošina aizsardzību laikā, kad Dieva dusmas laiku beigās beidzot iznīcinās visu grēku.

Dažiem ir grūti pieņemt domu, ka mīlošs Dievs var izrādīt dusmību. Tomēr šī dusmība pastāv tieši Viņa mīlestības dēļ. Kā gan Dievs, kurš mīl pasauli, varētu neizrādīt dusmas uz grēku? Ja mēs Dievam būtu vienaldzīgi, Viņam būtu vienalga, kas šeit notiek. Paraugieties uz apkārtējo pasauli, ko grēks ir nodarījis Viņa radībai. Kā gan Dievs varētu neizjust dusmas par šādu ļaunumu un postu?

Kādi vēl mums ir iemesli priecāties? Rom.5:10,11. _____

Daži teologi 10.pantu uzskata par norādi uz Kristus šīs zemes dzīvi, kuras laikā Viņš parādīja nevainojamu raksturu, kuru tagad attiecina uz mums. Lai gan Kristus nevainojamā dzīve tiešām to panāca, šķiet, ka Pāvils šeit uzsver faktu, ka Kristus nomira, augšāmcelās un dzīvo mūžīgi (skat.Ebr.7:25). Mēs esam glābti, jo Viņš ir dzīvs. Ja Viņš būtu palicis kapā, mūsu cerības izzustu reizē ar Viņu. 11.pantā apustulis turpina uzskaitīt iemeslus, kādēļ mums būtu jājūtas laimīgiem, pateicoties tam, ko Jēzus mūsu labā ir paveicis.

NĀVE UZVARĒTA

Nāve ir lielākais ienaidnieks. Radot cilvēces ģimēni, Dievs bija paredzējis, ka tās locekļi dzīvos mūžīgi. Neņemot vērā dažus izņēmumus, cilvēki nevēlas mirt; tie, kuri vēlas mirt, šādas izjūtas pauž vien pēc lielām personīgām sāpēm un ciešanām. Nāve ir pretrunā mūsu visprimitīvākajiem instinktiem un dabai, jo jau no iesākuma mēs bijām radīti, lai dzīvotu mūžīgi. Bija paredzēts, ka mēs nāvi nepazītu.

Izlasiet Rom.5:12. Ko Pāvils šeit apraksta? Ko tas izskaidro? _____

Teologi par šo rakstvietu strīdējušies vairāk nekā par jebkuru citu Bībeles tekstu. Iespējams, tas ir tādēļ, ka, kā norādīts „SDA Bībeles komentāros”, 6.sēj., 529.lpp., šie komentētāji „mēģina šo rakstvietu izmantot citos nolūkos, nevis tam, kā dēļ Pāvils to paredzējis”.

Viens no punktiem, par kuriem noris asākās diskusijas, ir: Kādā veidā Ādama grēks tika nodots viņa pēcnācējiem? Vai Ādama pēcnācējiem tika uzlikta vaina par Ādama grēku, vai arī viņi Dieva priekšā ir vainīgi savu pašu grēku dēļ? Lai gan cilvēki mēģinājuši rast atbildi uz šo jautājumu iepriekšminētajā rakstvietā, tas nav jautājums, ko Pāvils šeit apspriež. Rakstītais attiecas uz citu jautājumu. Viņš vēlreiz uzsver iepriekš teikto: „Jo visi ir grēkojuši.” (Rom.3:23) Mums jāsaprot un jāatzīst, ka esam grēcinieki, jo tikai tā mēs sapratīsim savu vajadzību pēc Glābēja. Ar šo rakstvietu Pāvils mēģināja lasītājos radīt izpratni par to, cik grēks ir slikts un ko tas caur Ādamu ir ienesis mūsu pasaulē. Tad viņš parāda, ko Dievs Jēzū piedāvā kā vienīgo pretlīdzekli Ādama grēka izraisītajai traģēdijai.

Tomēr šajā rakstvietā atspoguļota tikai problēma – nāve Ādamā, nevis tās atrisinājums – dzīvība Kristū. Viens no brīnīšķīgākajiem evaņģēlija aspektiem ir, ka dzīvība ir uzvarējusi nāvi. Jēzus izgāja cauri kapa vārtiem un pārrāva tā važas. Viņš saka: „Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.” (Atkl.1:18) Tā kā atslēgas ir pie Jēzus, ienaidnieks savus upurus nevarēs noturēt kapā.

Kāda ir Jūsu pieredze attiecībā uz nāves realitāti un traģēdiju? Kādēļ, neskatoties uz šādu neatlaidīgu ienaidnieku, mums jāslaglabā cerība uz kaut ko lielāku par mums pašiem, par jebko, ko šī pasaule spēj piedāvāt? _____

BAUSLĪBA MODINA VAJADZĪBU

„Jo arī līdz bauslībai pasaulē bija grēks, bet grēku nepielīdzina, ja nav bauslības, bet nāve valdīja arī no Ādama līdz Mozum pār tiem, kuru grēks nebija līdzīgs Ādama pārkāpumam. – Šis nu ir nākamā Ādama pirtēls.” (Rom.5:13,14)

Par ko Pāvils runā? Frāze „līdz bauslībai” pielīdzināma apgalvojumam „no Ādama līdz Mozum”. Viņš runā par laika periodu pasaulē no radišanas līdz notikumiem Sinaja kalnā, laiku līdz israēliešu noteikumam un likumu sistēmai, tostarp Desmit baušļu, „oficiālajai” ieviešanai.

„Līdz bauslībai” nozīmē līdz Dieva prasību detalizētam izklāstam Sinaja kalnā Israēla tautai dotajos baušļos. Grēks pastāvēja pirms Sinaja kalna. Kā gan citādi? Vai līdz tam brīdim melošana, slepkavošana, laulības pārkāpšana nebija grēks? Protams, bija.

Miniet rakstvietas, kurās atklāta grēka realitāte laikā līdz notikumiem Sinaja kalnā! _____

Ir taisnība, ka pirms Sinaja kalna notikumiem cilvēkiem, vispārīgi ņemot, bija salīdzinoši ierobežota Dieva atklāsme, tomēr acīmredzot viņu zināšanas bija pietiekamas, lai viņus sauktu pie atbildības. Dievs ir taisnīgs un nevienu nepelnīti nesodīs. Pāvils norāda, ka cilvēki mira arī laika periodā pirms Sinaja kalna notikumiem. Visi nonāca saskarsmē ar nāvi. Lai gan viņi nebija grēkojuši pret kādu īpaši izceltu bausli vai pavēli, viņi tomēr bija grēkojuši. Viņiem bija Dieva atklāsme dabā, uz kuru viņi neatsaucās, tādējādi tika uzskatīti par vainīgiem. „Kopš pasaules radišanas Viņa neredzamās īpašības, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievišķība, ir skaidri saredzamas Viņa darbos, tāpēc viņiem nav ar ko aizbildināties.” (Rom.1:20)

Kāds bija Dieva nolūks, pilnīgāk atklājoties „bauslībā”? Rom.5:20,21. _____

Sinaja kalnā sniegtās norādes ietvēra arī morāles bauslību, lai gan tā eksistēja jau pirms tam. Tomēr, saskaņā ar Bībeli, šī bija pirmā reize, kad šī bauslība tika pierakstīta un plaši izsludināta.

Sākot sevi salīdzināt ar dievišķajām prasībām, israēlieši atklāja, ka ir nepilnīgi. Cītiem vārdiem sakot, „nāve valdīja”. Pēkšņi viņi atskārta savu pārkāpumu apmēru. Šādas atklāsmes mērķis bija viņiem palīdzēt saskatīt nepieciešamību pēc Glābēja un vadīt viņus pieņemt Dieva tik bagātīgi piedāvāto žēlastību. Kā jau iepriekš uzsvērts, Vecās Derības patiesā versija nebija burta kalpība.

OTRAIS ĀDAMS

„Tātad, kā viena cilvēka pārkāpuma dēļ pār visiem nākusi pazudināšana, gluži tāpat viena cilvēka taisnības darbs visiem nes taisnošanu uz dzīvību. Jo, kā ar viena cilvēka nepaklausību neskaitāmi kļuvuši grēcinieki, tāpat ar viena cilvēka paklausību neskaitāmi kļūs taisnoti.” (Rom.5:18,19) *Kādi pretstati šeit atspoguļoti? Kāda cerība mums tiek piedāvāta Kristū?* _____

Mēs kā cilvēki no Ādama saņēmām vienīgi nāves spriedumu. Tomēr iejaucās Kristus un pacēlās pāri Ādama krišanai, cilvēces labā izciešot visus pārbaudījumus. Viņš izpirka Ādama kaunpilno neveiksmi un krišanu, kā Aizvietotājs piešķirot mums priekšrocības Dieva priekšā. Tādējādi Jēzus ir „otrais Ādams”.

„Otrais Ādams bija brīvs garīgs aģents, kas uzņēmās atbildību par savu uzvedību. Tā kā apkārt valdīja viltīgas un maldinošas ietekmes, Viņam, atšķirībā no pirmā Ādama, bija daudz nelabvēlīgāki apstākļi bezgrēcīgai dzīvei. Tomēr, neskatoties uz apkārtējiem grēciniekiem, Viņš atvairīja katru kārdinājumu grēkot un saglabāja Savu nevainību. Viņš bija un palika bezgrēcīgs.” (Elena Vaita, „SDA Bībeles komentāri”, 6.sēj., 1074.lpp.)

Kā Ādams un Kristus tiek pretstatīti Rom.5:15-19? _____

Ievērojiet pretējās idejas: nāve/dzīvība; nepaklausība/paklausība; nosodījums/attaisnošana; grēks/taisnīgums. Jēzus atnāca un vērsa par labu visu Ādama sastrādāto!

Interesanti, ka no 15. līdz 17.pantam piecas reizes tiek minēts vārds „dāvana”. Piecas reizes! Pamatdoma ir vienkārša: Pāvils uzsver, ka taisnošanu nevar nopelnīt; tā ir dāvana. Tā netiek piešķirta mūsu nopelnu dēļ, mēs to neesam pelnījuši. Tāpat kā ar visām dāvanām, mums jāpasniedzas pretim un tā jāsaņem; šajā gadījumā mums tā jāpieņem ticībā.

Kāda ir labākā dāvana, kādu jebkad esat saņēmuši? Kādēļ tā bija tik īpaša? Kā fakts, ka tā ir dāvana, nevis Jūsu nopelns, lika Jums to vairāk novērtēt? Tomēr vai gan iespējams pat mēģināt šo dāvanu pielīdzināt tam, kas mums pieder Jēzū? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Dziedinošā kalpošana” izlasiet nodaļu „Palīdzība ikdienas dzīvē” (470.lpp.). Grāmatā „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., izlasiet nodaļu „Kristus – Vēsts centrs” (60.lpp.) un grāmatā „Sentēvi un pravieši” – „Kārdināšana un krišana” (36.-46.lpp.), un „Taisnošana” SDA Enciklopēdijā (712.lpp.)

„Daudzi attiecībā uz savu sirds stāvokli tiek maldināti. Viņi nesaprot, ka sirds pēc būtības ir viltīga un nodevīga, izteikti ļauna. Viņi aizraujas ar savu taisnīgumu un izjūt apmierinājumu, sasniedzot savu cilvēciski nosprausto rakstura standartu.” (Elena Vaita, „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 320.lpp.)

„Izjūtama liela vajadzība, lai Kristus tiktu pasludināts par vienīgo cerību un pestīšanu. Kad tika ievadīta doktrīna par taisnošanu ticībā, (..) daudziem tā kļuva kā ūdens izsalkušam ceļotājam. Doma, ka Kristus taisnīgums mums tiek piešķirts nevis mūsu nopelnu dēļ, bet kā brīvi pieejama Dieva dāvana, šķita dārga atziņa.” (Elena Vaita, „Izmeklētās vēstis”, 1.sēj., 360.lpp.)

„Pārbaudījumi ir daļa no audzināšanas Kristus skolā, lai Dieva bērnus atbrīvotu no zemes sārņiem. Ar smagiem pārdzīvojumiem izredzētajiem ļaudīm jāstopas tieši tāpēc, ka tos vada Dievs. Bēdas un šķēršļi ir Viņa izraudzītās audzināšanas metodes un panākumu nosacījumi. Viņš, kurš lasa cilvēku sirdis, pazīst to vajības daudz labāk nekā viņi paši. Kungs redz, ka dažiem ir spējas, kuras, pareizi organizējot, varētu izlietot Viņa darba sekmēšanai.” (Elena Vaita, „Apustuļu darbi”, 320.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Kā ticība Jums palīdzējusi pārvarēt kādas grūtības, pārbaudījumus? Ko Jūs no šiem pārbaudījumiem iemācījāties par sevi un Dievu? Balstoties uz Jūsu pieredzi, kādas atziņas varētu palīdzēt citiem, kuri piedzīvo grūtības?

2. Pārdomājiet nāves realitāti, ko tā nodara ne tikai dzīvei, bet arī dzīves jēgai. Daudzi rakstnieki un filosofi apcerējuši dzīves šķietamo bezjēdzību, jo tā noslēdzas ar mūžīgu nāvi. Kāda ir mūsu kā kristiešu reakcija uz šo apgalvojumu? Kādēļ cerība, kas mums pieejama Jēzū, ir vienīgā atbilde uz šo bezjēdzību?

3. Tāpat kā caur Ādama krišanu mums visiem tika uzlikts kritušas dabas zīmogs, Jēzus uzvara bez izņēmuma visiem, kas to ticībā pieņem, piedāvā mūžīgās dzīvības apsolījumu. Ņemot vērā šo brīnišķīgo iespēju, kas cilvēkus attur to pieņemt? Kā katrs no mums varētu palīdzēt tiem, kas meklē dziļāku izpratni par Kristus piedāvājumu un to, ko Viņš ir mūsu labā izdarījis?